

BÚCSÚ A QUARNERÓTÓL.

A gözös indul s visszavisz hazánkba,
Mint anyáülbe gyermek, sietek.
Csak elbúcsúzom: azur tenger árja,
Régi szerelmem, oh isten veled!

Nyugalmat adtál éltem naplementén,
Enyhületet sok szenvedés között;
Mert mély s igaz vagy: Rajtad elmerengvén,
Szivembe méla béke költözött;

S hála kegyéért a Gondviselőnek,
Hogy tégedet még látnom engedett
Derengő hajnalán egy szebb jövőnek,
Mely vissza hozza nekünk kék eget.

(Laurana.)

CSENGERY JÁNOS.

FIATAL KÖLTŐ.

Élni szeretne, mint egy büszke másik, —
de nem kíváncsi mások életére.
Tüzes, mohó zavarban hadonászik
babonáit gyomlálva és letérve

Minden szokott utakról, levegőbe
Meredve oly elszántan, mintha tudna
arról egyetmást forradalmi, dőre
eszméit mint robbantsa zárt kapukba.

Önmagához tapadva hadonászik.
De bizonytalan minden, s kell a másik.
És összemér. S ujjong, ha végül átlát

az élet dzsungelén egy pillanatra,
törtetve és ezerszer megcsalatra
lassan építve győzelmes Világát.

(Budapest.)

MARCONNAY TIBOR.